

המחלקה
למחקר
היסטורי

החופש הערבי
23 ביוני 1971

סניף אזורי 2570925

דבר המערכת

על אף הימים הקשים שהבריטים מסכימו מנסים
להתנכל בנו, הצלחנו בכוחות משותפים (גם של המדריכים)
להוציא לאור עלון נוסף לציון שבוע מחנוך.
לא נשכח את מחנינו בן השבועיים שכה הנעים
לנו את הזמן, וחוברת זו תהיה ארגז הזכרונות הטובים
שלנו עד לשנה הבאה.

צילה

מדברי מדריכה

כן, אחרי מנוחה קצרה הגיע הזמן להעלות את הזכרונות,
זכרונות כה קרובים אבל בכל זאת זכרונות כי אקוה שלא יחזרו.
וזה בערך מהנעשה בשעת הכנת ארוחת הבקר במחנה:

אני: בנות שבנה והתחלנה בעבודה כי לי לא בא.....

הן: גם לנו לא!!!

דליה: אני כבר בוכה מהבצל!

אני: איך דבר הכל עובר!

ארנון: יש פה בביצה נקניק בצורת זבוב.....

אילה: אוי! הכל מלא אדמה.

אני: אופ! מי זה זרק אקליפטוס לביצה?? אלדד!!

אלדד: תפסיקי סתם להאשים אותי, זה לא אני. את סתם מין כזאת...

טוב, זה בערך ויש עוד הרבה הרבה, חשאלו אותם.

אז לכם חניכי היקרים, בקיצור אני לא מאחלת שיהיו לכם

כאלה מן חניכים, אחרת יהיה לכם כאב ראש נוראי וגם כדאי לכם בעתיד

הרחוק והקרוב להפסיק לחבר שירים גסים כאלה עלינו כי אנחנו מאד
מאד נעלבים.

טוב, אז בברכה לחניכי כתת הירדן וחופש נעים

הדסה.

הגנה

אנחנו מקבוצת ההגנה

נלחמים בחוזקה וגבורה

נסלק את הבריטים

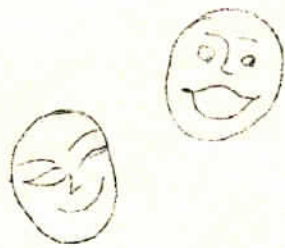
ממדינת היהודים

ובסופו של דבר נשארונו

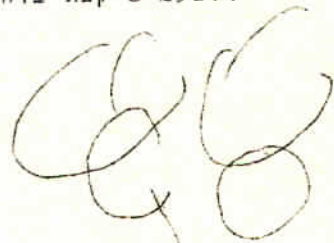
מדינת חופש וחופש

אורלי ודניה

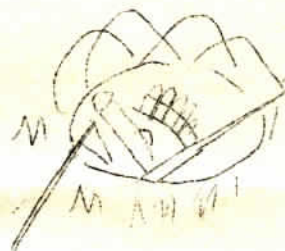
אנחנו כל אנשי ההגנה!
קבוצת העמק וקבוצת ההר
נלחמים עם הבריטים
מעלים מעפילים,
חופרים את הסליקים
ולפעמים קצת צוחקים
אבישי

אנחנו לא מפחדים מהבריטים

תחשבו מי הם אנשי ההגנה
בודאי זה לא אתם
אנחנו בודאי לא בגולה
מה זה בריטים לא נפחד מכם.
אתם הבריטים הרעים
החפשו ותחפשו
ואף פעם לא תמצאו
כי אנחנו החזקים.
נחפור בורות
נחזק את הקירות
אוי בריטים לא תנצחו
כי את הנשק לא תמצאו

תמר

אנחנו "בהגנה"
נגן על המדינה
נחפור סליק מטעה
ובריטי שוטה
נחפור את הבור
וכלב שחור
יזנק מאחור
את הבריטי יפיל
ויבוא אז תסמיל
על עונשו!!!

זליה

חולדות ערב ההשבעה

מיומנו של מפקד ההגנה הדגול (ציון) המשביע.

המשביע: חזרי אחרי: אני נשבעה להגן על המולדת

רונית: אני נשבעה להגן על המולדת

המשביע: עד יום מותי.

רונית: עד יום מותי.

המשביע: לכי

רונית: לכי

המשביע: (בעצבות) לכי כבר

רונית: לכי כבר

המשביע: (בשקט מאיט) ההשבעה נגמרה לכי מפה

רונית: לאן? (הולכת)

המשביע: שים יד שמאל על הסכין ויד ימין בקערה.

חנן: איזה מן רסק זה?

בעת שחיכה המשביע לעוד איש הגנה ראה את השדים יוצאים

כמחול ולס לאור הירח.

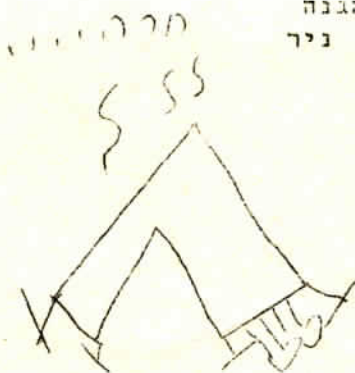
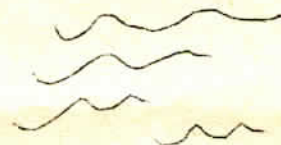
אנחנו כל אנשי ההגנה

הלכנו הליל לבריכה

אחקנו רקדנו עוינו מלחמה

אנחנו אנחנו כל אנשי ההגנה

ניר

הילדים העצלנים

אנחנו בונים אוהלים

אבל בעצם אנחנו עצלנים גדולים.

המדריכים שלנו בונים את כל המבנים

ואנו הילדים יושבים וחולמים

דניה ואורלי

המדריכים כמשפחת דוכים

אבא דב: ארנון

אמא דב: הדסה

ילד דב: שוקי

דוד דב: ציון

נכדה דב: צילה

זהבה: יעלי

אבישי

הבריטים באים

איזה דבר מוזר ומצחיק! שני אנשים במכנסי חקי, חולצות חקי, כובעי חקי, נעלי צנחנים וגרביים עד הברכיים. אחד מחזיק רובה ואחת מחזיקה מטאטא ופנס. ככה, ג'ורג' ואני הצטרפנו לצבא הבריטי!! טילנו מתחת לחדר האוכל לא שמנו לב למבטים המוזרים שקיבלנו מה"בריזג", אך עליהם לדעתי שאנחנו מהצבא הבריטי!

הלכנו בשורה עד שהגענו למחנה של אנשי ההגנה. ההפתעה הראשונה היתה כדורי גז! בנג, אחד ישר לאפי. בום, עוד אחד על הגב. מכל צד כדורים, גזולים, שחורים, רטובים נפלו עלי. אבל, חיל בריטי יודע להחזיק מעמד מול סכנה חמורה.... התחלנו לחפש את הנשק שידוע לנו כי הוסתר על ידי היהודים. חפרנו האמצע עיגול אבנים, היינו בטוחים שגילינו את המקום. מה מצאנו? כפכף, קופסא, אבנים וכל מני דברים, אבל את הנשק -- לא מצאנו!

חפשנו במחנה השני ולמזלי ג'ורג' היה החופר הפעם. ג'ורג' רק הצליח לנגוע בארץ וממש על ראשו נפל שק מלא עגבניות וקובות. פתאום מכל צד מסר של עגבניות נפל על ג'ורג'. את רק ברגע האחרון זכרתי להחזיק *stiff upper lip* והתחלתי בכוח לזרוק בחזרה. איזה בולים קלעתי! (אל תגלו לה, אבל אחד הגיע לצילה שלי). בסוף עישנו את מקטרת השלום, או טליחה, שהינו כוס תה אנגלי ועזבנו את מחנה ההגנה לקריאות של "בוז לבריטים". בפעם הבאה אני רוצה להיות לצד היהודים!!

ג'נט

המדריכים כדוכים

(גרסה מס שניים)

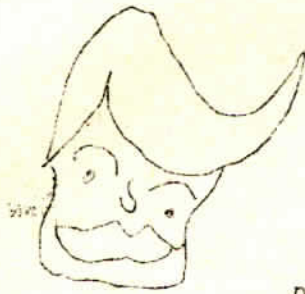
היה היו שלושה דוכים
אבא דב ארנון
אמא דובה הדסה
ודובון קטן שוקי

הם הלכו ליער לשלל ושם הם פגשו את
דוד דב ציון
וסבתא דובה יעלי
וסבתא דובה מרגה טוודר קטן ל--- שוקי.

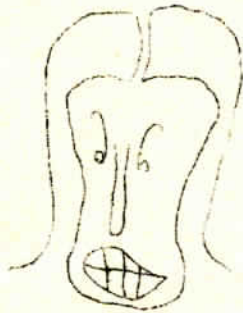
רפי

סיפורים מהמחנה במדריכים

הדסה - מרי פופינט
מרדכי - טרזן
אהוד - צ'רלי צ'פלין
קבוצת החר (הירדן) - חסמבה
כל המדריכים - הרוסים באים
אבישי ניר ואורן פרלסון - האחים מרקס
כל המחנה - וודסטוק

סיפורים מהמחנה כתכניות טלביזיה

הדסה וארנון - סמי וסטון
כל המחנה - מוקד
ציון - המלאך
איומר - פופי
המדריכים - יחידה סודית

והגרסה של המדריכים

ארנון שוקי וציון - הטוב הרע והמכוער
חנן ואיומר - זוג הנוכלים
שרה - גברתי הגאון
צילה - איש החוק
מרדכי - פעם גנב המיד גנב

זניה מרגלית צורלי וחמר - בוב וקרול טד ואלים
ג'ורג' וג'נט הקרב העגבניות - נוסע עובר בגוש
כרמי - המומחה

אהוד - החרנגול

רפי - החונק ממוסטון

שרה וגליה - נשים אהבות

חנן והדסה - ספור אהבה

האינדיאנים בקרב - ההתפשטות

שעת השינה של ציון - תחילו את המהפחה בלעדי

עליזה - הזמרת הנוצצת

כתת הירדן - מרד הנעורים

גדכ - המונקש

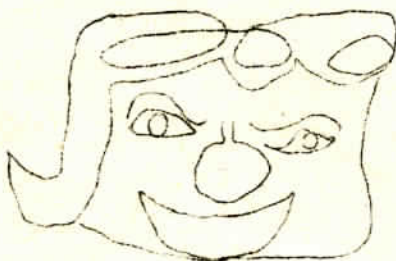
כתת חרמון - הרפתקנים ונוכלים

גיה ספר כפר הנשיא והחברות והאצמוק

כתת חותית - הפנתרים השחורים

סיוט המחנה - האושר הרחוק

המדריכים לאחר המחנה - רסיסי חיים

חוריות ערב השמחה

(המשך)

אזכרונותיהם של השדים

וולס השדים פתח את הערב החגיגי בחירבה מאחורי בית הקברות הערבי. השיך וטגנו התעוררו מקברם אך למראה הזוג החוש נמלטו מיד חזרה (איתי ושוקי).

הטיפוטים הנזכרים ע"י השדים:

1. איש הגנה תמים עובר אך לאחר שפגש בשדים לא נפלה רוחו והוא חיך בגבורה ושאל אותם: לאן הולכים עכשיו?

2. דודי עובר, נפגש בשדים ומחליט לערוך אתם הכרה. הוא מרים

את הסריגים ושואל: אה, זה אתה?

3. מרב נחפשה בגליה על ידי שני השדים והצטוותה להכריז שלוש

פעמים "אבו אכבר". ללא הרבה שהיות שמענו: "אבואכבראבואכבראבו

אכבר". לאחר שסיימה ברהה מיד כשקול השדים עונה אחריה: כשחגיעי

למקום ההשבעה יעשו ממך קציצות סויה.

היתה זו הזדמנות נפלאה לשדים לחטל חשבונות

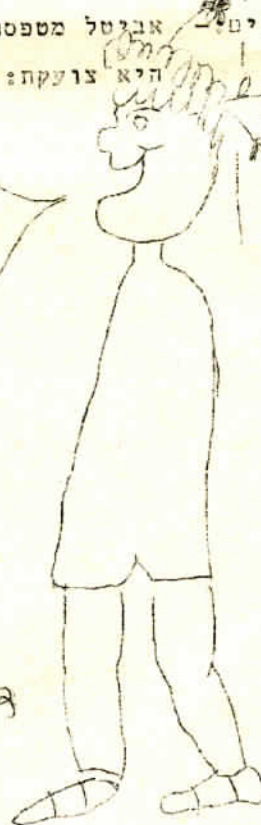
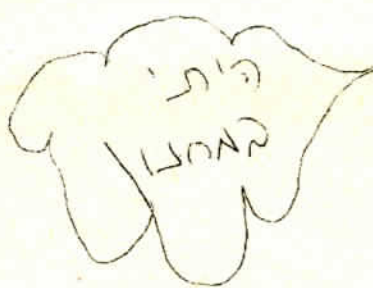
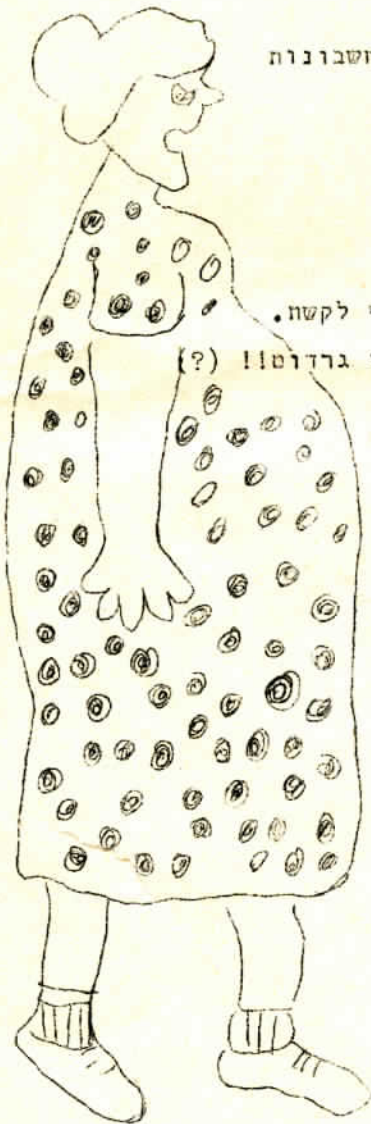
אישיים ולא מעט אנשי הגנה סבלו מחבטות פה ושם.

בדיחות

בדיחה מספר אחד :- שוקי!! (נא לצחוק)

בדיחה מספר שני :- אביטל מטפסת על עץ כדי לברוח ענף לקש.

היא צועקת: יעלי, יעלי, הביאי לי גרדום!! (?)

17/3

